

Ud fra disse Betragtninger — hvis Rigtighed jeg føler mig inderlig overbevist om — havde jeg haabet, at Kommissionens Arbejde vilde have ført til, at der:

1. straks ved Skolealderens Begyndelse blev givet Pigebørnene en efter deres Alderstrin afpasset Undervisning (af en kvalificeret Lærerinde) i de *huslige Arbejder*, de har naturlig Interesse og Anlæg for: Dukker, Køkken, Rengøring og personlig Renlighed.
2. At paalægge alle Pigebørn i Alderen 14—18 Aar Pligt til at deltage i et *ugentligt* Kursus (4 à 6 Timer) i *Husgerning*, hvor der bygges videre paa, hvad der er lært og indøvet i Barneskolen. (Dette vilde meget vel kunne forenes med andet Erhvervsarbejde).
3. Hvis de derefter senere indtræder i Ægteskab, skal de have Adgang (eller endnu hellere: Forpligtelse) til at tage et 5 à 6 Maaneders Kursus paa en *Husholdningsfagskole*, hvor der atter bygges videre paa, hvad der er lært og indøvet i de to foregaaende Perioder.
4. De, der har taget hele denne Uddannelse og *personlig* paatager sig Ledelsen af Hjemmet og Familiens Pleje og Ernæring (altsaa afstaar fra udendørs Erhvervsarbejde) skal have Ret til at modtage en vis Sum *aarlig* (i Forhold til Børnetallet?), som skal udredes af Samfundet som en Erkendelse af deres Arbejdes samfundsmæssige Værdi. Midlerne hertil skal fremskaffes gennem en *Forsikringsinstitution*, hvortil alle ugifte og barnløse Mænd og Kvinder skal yde aarlige Bidrag i Forhold til deres Skatteindtægt. Da deres Erhverv *delvis* er bygget paa, hvad tidligere Generationer har frembragt, har de herved en naturlig Pligt til at yde deres *Bidrag* til den kommende Generations Fremgang og Dygtiggørelse.

Kun gennem en grundig og alsidig Uddannelse kan de unge Kvinder erhverve sig den Dygtighed, som er nødvendig for at kunne udføre Arbejdet godt og forsvarligt og derigennem vinde den Arbejdsglæde, som kun saare sjældent følger af det udendørs Erhvervsarbejde, men som er en af de største Glæder, Livet byder os alle. Og herigennem vil de komme til at elske dette Arbejde og atter vende tilbage til Hjemmene til Gavn for sig selv, Familie og Samfund.

Gennem min 13-aarige Virksomhed som Tilsynsførende ved Husholdningsskolerne og mit omtrent 50-aarige Arbejde som selvstændig Husmoder har jeg haft rig Lejlighed til at erfare, baade hvad en Husmoder har Brug for, og hvad hun selv maa kunne yde for at drage fuld Nytte af de beundringsværdige videnskabelige Resultater paa Ernæringens og Hygiejnens Omraade, som den sidste Menneskealder har bragt, og som stadig udvides og fortsættes, og samtidig har jeg set med hvilke stedse mere begrænsede Betingelser for at faa det fulde Udbytte heraf det store Flertal af Nutidens kvindelige Ungdom møder paa Husholdningsskolerne.

Det er paa Grundlag af disse Erfaringer jeg har opstillet det ovenfor angivne Maal. Skønt dette altsaa langt fra er naaet, har jeg dog ment at kunne underskrive Betænkningen i Haab om, at der gennem de forventede Resultater i vide Kredse — ikke mindst blandt Mændene — vil kunne skabes en større Interesse for og Forstaaelse af den huslige Uddannelses samfundsmæssige Betydning, og at der herigennem vil kunne aabnes nye Veje for fortsat Arbejde frem mod Maalet.

Karen Hessel.